Hodina života - Rottrová, Marie

Každou chvíli hodiny snad začnou bít.
Každou chvíli někdo končí, jiný začne žít.
Váží víc
ten první pohled do ulic,
kamenné dláždění stíny vrátí.

Každou chvíli projde někdo sem a tam.
Každou chvíli sepne ruce čas i hodinám.
Váží víc
i slovo, co jsi nechtěl říct,
vyletí náhodou lesklé jak smích.

Den za dnem jde a do všech tváří vrásky vrývá,
jak zrnka písku mořských pláží je vzácný ti dál, vzácný dál,
jak se střídá, střídá jaro s létem stříbrným
jak slunce, máš chuť z dlaní pít třeba slz pár.

Den za dnem jde a stín jak chůva chodí s tebou spát
a přitom dávno máš mu za zlé, že toulá se rád, toulá rád,
jak se střídá, střídá podzim, zima kouzelná
jak snění, máš chuť z dlaní pít třeba slz pár.

Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.
Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.

Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.
Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.

Den za dnem jde a stín jak chůva chodí s tebou spát
a přitom dávno máš mu za zlé, že toulá se rád, toulá rád,
jak se střídá, střídá podzim, zima kouzelná
jak snění, máš chuť z dlani pít třeba slz pár.

Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.
Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.

Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.
Hodiny uslyšíš bít, jenom si najdi čas,
škoda, že věčně nejdou, jsou prý v nás.